

[Inge Krogh]

Det er rimeligt, at de børneinstitutioner, der findes, skal normeres tilstrækkeligt. Det er dog lidt rigeligt, at der skal være optimal normering hele tiden, idet det jo altid vil være sådan, at der visse tider er flere børn i børnehaven end til andre tider, og der vil derfor blive overflod af personale på visse tidspunkter.

Hvor mange børneinstitutionspladser skal der være i en kommune? Det kan man selvfølgelig diskutere meget stærkt, og det, der tales mest om i øjeblikket i hvert fald, er, at en kvinde, der skal være til rådighed for arbejdsmarkedet, må have sine børn anbragt i institution. Det er der visse kommuner der forlanger; andre kommuner siger meget fornuftigt, at de, i det øjeblik kvinden får arbejde, akut vil sørge for, at der kommer en plads. Det må vel være vejen frem, for det giver mulighed for, at barnet i hvert fald i nogen tid er sammen med en af forældrene.

Angående brug af institutioner uden for den almindelige institutionstid vil jeg sige, at der i hvert fald er én ting, som er meget vigtig, når det drejer sig om institutioner for småbørn, og det er, at der sker en absolut grundig rengøring, og det vil være vanskeligt, når de bruges om aftenen og så tages i brug tidligt om morgenen.

Tinning (VS):

Jeg skal først takke for den relativt positive modtagelse, i hvert fald en del af vore to beslutningsforslag har fået. Jeg tænker på, at det fremstår klart, at såvel socialdemokratiet som det radikale venstre og SF kan tilslutte sig målsætningen om gratis daginstitutioner, og det synes jeg er vigtigt at fremhæve.

Jeg har selvfølgelig også noteret mig, at man siger, at man har valgt at prioritere imellem det, som hedder udbygningen til at dække det faktiske behov, og det, der hedder priserne. Det synes jeg det kunne være værd at kigge nærmere på i socialudvalget, for selv om det er klart, som andre ordførere har været inde på det, at der er sket en vis udbygning inden for daginstitutionsområdet, er det også klart, at der fortsat er meget store og meget massive ventelister til daginstitutionerne. Jeg vil også med det samme sige, at det for os selvfølgelig ikke er noget, der ligner en løsning, at foretage de merindskrivninger, som socialministeren var inde på. Det er i

realiteten det samme som at sige: vi har bygget nogle daginstitutioner til at dække et vist antal børn, men nu, da det er svært at få bygget nok, putter vi simpelt hen nogle flere ind i dem. Det skader det pædagogiske arbejde, og det skader selvfølgelig også børnenes muligheder for et optimalt udbytte af opholdet i daginstitutionerne.

Derudover vil jeg først sige noget mere generelt i forhold til forslaget om børnetilskud. Det er rigtigt, som en række ordførere har været inde på, at det alt andet lige vil betyde, at der vil være nogen, der kommer til at betale noget mere i skat. Ja, alle kommer til at betale noget mere i skat, og der er så til gengæld nogle, som får en hel del mere retur, i og med at det bliver et børnetilskud, som dækker de faktiske meromkostninger ved at have børn.

Princippet bør efter vores mening være, at det at få børn ikke skal medføre merudgifter for den enkelte borger. Det må være sådan, at det at få børn, som jo immervæk ud over den glæde, der kan være i det, også simpelt hen er et led i samfundsudviklingen, hvorfor det må være et ansvar for samfundet at sikre, at det ikke bliver en økonomisk belastning at få børn. Men faktisk sker der jo ikke andet for den enkelte end en omfordeling hen over hele livsforløbet, for det er jo sådan, at man selvfølgelig vil få noget mere til sin rådighed, så længe man har hjemmeboende børn. Til gengæld vil man få relativt mindre til sin rådighed, når man bliver ældre, fordi man hele vejen igennem over skatterne skal betale til de forhøjede børnetilskud. Det får man altså gavn af, mens man har børnene, men selvfølgelig får man ikke gavn af det, når man ikke har børnene. Uanset om man vil have et socialt fremskridt på den ene eller den anden led, må man altid sige, at det koster nogle penge, og at der er nogen, der kommer til at betale for det. Det er jo ret indlysende – for at nævne et andet eksempel – at der også i dag eksisterer borgere, som med rette vil kunne sige, at de går og betaler til Statens Uddannelsesstøtte, men aldrig har fået nogen gavn af det. Nej, det er rigtigt nok, men man er nødt til at skære igennem på et eller andet tidspunkt. Det samme gælder med dette her. Der vil selvfølgelig være en række borgere, som siger: ja men vi har også haft børn, og dengang havde vi jo ikke gavn af det; skal vi nu også til at betale til et